

Dr hab. Olga Sawicka

Dziedzina sztuki – Teatr

Dyscyplina – Aktorstwo

Akademia Teatralna w Warszawie. Wydział Aktorski

10.01.2022

Przewodniczący Uczelnianej Komisji ds. Stopni PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi wystosował do mnie pismo dnia 23 listopada 2021 z prośbą o zrecenzowanie pracy doktorskiej „Studium postaci-laboratorium pracy nad rolą. Dwie role teatralne w spektaklach „*Księżę Niezłomny*” w reż. Pawła Świątka oraz „*Bang Bang*” w reż. Dominiki Knapik pretekstem do rozważań o procesie twórczym”, oraz dorobku artystycznego Pani Iwony Karlickiej- Witkowskiej, doktorantki tejże uczelni.

Do zlecenia została dołączona następująca dokumentacja:

1. Kopia dyplomu.
2. Praca doktorska
3. Wykaz dorobku obejmujący podsumowanie osiągnięć artystycznych, twórczych, dydaktycznych i innych.
4. Dzieła artystyczne w formie elektronicznej.
5. Życiorys.
6. Potwierdzenie dokonań artystycznych i twórczych w formie papierowej.

Dane Doktorantki

Pani Iwona Karlicka-Witkowska studiowała na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Polonistyki w Białymstoku w latach 2004-2006. W roku 2006 zdała egzaminy do PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi na Wydział Aktorski, który

Dr hab. Olga Sawicka

Dziedzina sztuki – Teatr

Dyscyplina – Aktorstwo

Akademia Teatralna w Warszawie. Wydział Aktorski

10.01.2022

Przewodniczący Uczelnianej Komisji ds. Stopni PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi wystosował do mnie pismo dnia 23 listopada 2021 z prośbą o zrecenzowanie pracy doktorskiej „Studium postaci-laboratorium pracy nad rolą. Dwie role teatralne w spektaklach „*Księżę Niezłomny*” w reż. Pawła Świątka oraz „*Bang Bang*” w reż. Dominiki Knapik pretekstem do rozważań o procesie twórczym”, oraz dorobku artystycznego Pani Iwony Karlickiej- Witkowskiej, doktorantki tejże uczelni.

Do zlecenia została dołączona następująca dokumentacja:

1. Kopia dyplomu.
2. Praca doktorska
3. Wykaz dorobku obejmujący podsumowanie osiągnięć artystycznych, twórczych, dydaktycznych i innych.
4. Dzieła artystyczne w formie elektronicznej.
5. Życiorys.
6. Potwierdzenie dokonań artystycznych i twórczych w formie papierowej.

Dane Doktorantki

Pani Iwona Karlicka-Witkowska studiowała na Uniwersytecie Warszawskim na Wydziale Polonistyki w Białymstoku w latach 2004-2006. W roku 2006 zdała egzaminy do PWSFTviT im. Leona Schillera w Łodzi na Wydział Aktorski, który

porwać i zainspirować różnym twórcom, ujrzyć świat innymi oczyma, opowiedzieć o nim przy pomocy innych narzędzi. Z tym większym zainteresowaniem przeczytałam dysertację Pani Iwony Karlickiej–Witkowskiej. Przedstawienia *Księżę Niezłomny* w reżyserii Pawła Świątka i *Bang Bang* reżyserowany przez Dominikę Knapik są w Jej pracy rozłożone na czynniki pierwsze. Trudno wymyślić bardziej zróżnicowany materiał literacki. Wiersz i współczesny język inspirowany filmem. Odnalezienie się w tak różnych formach, znalezienie w sobie absolutnego zrozumienia dla tak kontrastowych struktur komunikacji jest poligonem o dużym stopniu ryzyka. I wspaniałe jest to jeśli aktor rozumie, że właśnie w różnorodności zadań jest największa satysfakcja i radość. Jeśli, a tak się stało w wypadku Pani Karlickiej-Witkowskiej, przedstawienie staje się pretekstem do ciekawego spotkania z tkanką literacką, reżyserem, scenografem, kompozytorem, z partnerami no i, co oczywiste, z samym sobą. Ze swoimi obciążeniami, marzeniami, emocjami. Doktorantka, co dowodnie wynika z jej dysertacji, jest aktorką otwartą na nowe wyzwania, rządzoną poszerzania horyzontów, zmierzająca się z materią teatru w całej jego złożoności i nieoczywistości. Jej ciekawość świata, teatru, człowieka skutkuje dogłębnymi poszukiwaniami nowych rozwiązań, zastosowania nowych technik, wykorzystania innego niż do tej pory instrumentarium aktorskiego. Wnikliwe wejrzenie w siebie, oddanie pola intuicji, zawierzenie instynktowi, a jednocześnie analiza intelektualna tekstu w obu przedstawieniach realizuje się poprzez różne i ciekawe role skomponowane w sposób świadomy i wnikliwy.

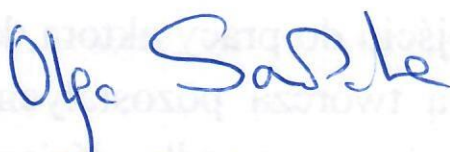

porwać i zainspirować różnym twórcom, ujrzyć świat innymi oczyma, opowiedzieć o nim przy pomocy innych narzędzi. Z tym większym zainteresowaniem przeczytałam dysertację Pani Iwony Karlickiej–Witkowskiej. Przedstawienia *Księżę Niezłomny* w reżyserii Pawła Świątka i *Bang Bang* reżyserowany przez Dominikę Knapik są w Jej pracy rozłożone na czynniki pierwsze. Trudno wymyślić bardziej zróżnicowany materiał literacki. Wiersz i współczesny język inspirowany filmem. Odnalezienie się w tak różnych formach, znalezienie w sobie absolutnego zrozumienia dla tak kontrastowych struktur komunikacji jest poligonem o dużym stopniu ryzyka. I wspaniałe jest to jeśli aktor rozumie, że właśnie w różnorodności zadań jest największa satysfakcja i radość. Jeśli, a tak się stało w wypadku Pani Karlickiej-Witkowskiej, przedstawienie staje się pretekstem do ciekawego spotkania z tkanką literacką, reżyserem, scenografem, kompozytorem, z partnerami no i, co oczywiste, z samym sobą. Ze swoimi obciążeniami, marzeniami, emocjami. Doktorantka, co dowodnie wynika z jej dysertacji, jest aktorką otwartą na nowe wyzwania, rządzoną poszerzania horyzontów, zmierzająca się z materią teatru w całej jego złożoności i nieoczywistości. Jej ciekawość świata, teatru, człowieka skutkuje dogłębnymi poszukiwaniami nowych rozwiązań, zastosowania nowych technik, wykorzystania innego niż do tej pory instrumentarium aktorskiego. Wnikliwe wejrzenie w siebie, oddanie pola intuicji, zawierzenie instynktowi, a jednocześnie analiza intelektualna tekstu w obu przedstawieniach realizuje się poprzez różne i ciekawe role skomponowane w sposób świadomy i wnikliwy.

przyszłość, bo zawód aktora, w moim przekonaniu, lubi ludzi odważnych.

Patrząc na dorobek artystyczny Pani Iwony Karlickiej-Witkowskiej (role teatralne, filmowe, serialowe, udział w koncertach), różnorodność jej zainteresowań (praca z grupami teatralnymi, liczne warsztaty), a w końcu nagrody widzę osobę ambitną, dążącą do samoświadomości i szerokiego rozwoju, pełną pasji. Czytając dysertację odnoszę wrażenie, że zawód który spełnia daje jej pretekst do poznawania siebie i świata. Być może nie jest to czas najłaskawszy dla teatru i aktora, tym cenniejsi są ludzie, którzy chcą tworzyć na scenie i chcą to czynić świadomie i mądrze zdając sobie sprawę z unikalności i ważności spotkania i rozmowy dwóch partnerów - aktora i widza. I dlatego w moim przekonaniu Pani Iwona Karlicka-Witkowska zasługuje na nadanie jej tytułu Doktora w dziedzinie sztuki, dyscyplinie sztuki filmowe i teatralne.

Olga Sawicka